INTERVIEW WITH THE AMBASSADOR OF THE REPUBLIC OF ALBANIA TO THE UNITED KINGDOM AND THE REPUBLIC OF IRELAND, H.E. MAL BERISHA, GIVEN TO RADIO GALWAY, IRELAND

INTERVIEW WITH THE AMBASSADOR OF THE REPUBLIC OF ALBANIA TO THE UNITED KINGDOM AND THE REPUBLIC OF IRELAND, H.E. MAL BERISHA, GIVEN TO RADIO GALWAY, IRELAND

Good morning.
Channel 2 gentlemen are sitting opposite me today because the Albanian Ambassador is on a whistle-stop tour of the West of Ireland. He has already met the Mayor at 10:00, and later today he will visit UCG to meet the President, as well as attend the opening of an exhibition at the Education Center's gallery.

His name is **Mal Berisha** — I hope I have pronounced that correctly.
How are you today? Thank you for joining us.

Mal Berisha: Thank you for inviting me and giving me this opportunity.

You are more than welcome.
A good friend of ours as well — **Jack McCann** from the Irish Friends of Albania is also with us.
Jack, good morning to you.

Jack McCann: Good morning, Keith. Thanks for having us today.

Ambassador, perhaps you can tell us a little bit about your country, Albania.
We know we have strong links with it, but how is life in Albania today?

Mal Berisha: Albania is a small country situated in the western Balkans, across the Adriatic Sea from Italy. It has around 3 million inhabitants. It is a nation with a long and rich history — from our ancient Illyrian ancestors, through the Roman, Byzantine, and later the Ottoman Empire — one era after another, until the end of Ottoman rule in 1912.

We became an independent state 100 years ago, and in just a few days, on the 28th, we are going to celebrate the 100th anniversary of that independence.

This evening, thanks to the goodwill and support of the Irish Friends of Albania, the Mayor, and many other friends here, we are opening a photographic

exhibition dedicated to 100 years of Albanian independence and the existence of our state.

Is life difficult for some people in Albania?

Mal Berisha: It is indeed tough for some, because in 1944 — after the end of the Second World War — Albania was unfortunately dragged into the Eastern Bloc…

Mal Berisha:
So, the people suffered until 1990 under a very harsh communist regime. After that, Albania followed the path of democracy and a free-market system — but this transformation was not without pain.

Many people in Albania are doing very well economically today, but others still struggle with economic difficulties. A significant part of the population has left the country and emigrated. You have Albanians here in Galway and throughout Ireland who have come and become very well established.

For that, we are extremely thankful and grateful — not only for the support of the Irish government, but also for the generosity and compassion shown by the ordinary Irish people.

Interviewer:
So effectively, since 1990 you have been able to exercise your true independence?

Mal Berisha:
Well, we *first* began exercising our independence in 1912. But over time, we repeatedly faced major challenges.

In 1913–1914, we had the Balkan Wars, where neighboring nations fought over territories left behind by the departing Ottoman Empire.

Then, in 1914, a constitutional monarchy was established under Prince Wied, supported by the major European powers.

In 1925, we entered a new monarchical period, which lasted until 1939, when Albania was occupied by Italy — and then, in 1943, by Germany.

So throughout this era, and particularly from 1944 onwards, Albania endured a very severe communist regime.

Mal Berisha:
In 1990, we began transitioning toward a democratic system — with pluralist elections, a free-market economy, freedom of expression, and so on. That is only 23 years ago. We have come a long way in a relatively short time.

Anyone who visited Albania in 1990 and visits again today would hardly recognize the country. It has changed dramatically — with new infrastructure, new buildings — the nation has progressed immensely.

Albania is now a member of NATO. Albanians can now travel freely to all the European countries that apply the Schengen visa system. So, people are free to move and to travel.

There have been remarkable achievements, but still, there is a long way to go. The heritage of the

communist regime is still present — sometimes in the mentality of people who still believe that the government must be responsible for everything. And there are also some nostalgic individuals who think life was better during that period…

Interviewer:
Jack, when did you first go to Albania with the Irish Friends of Albania?

Jack McCann:
We first went in December 2004 — really on a fact-finding mission.

Interviewer:
What made you choose Albania back then?

Jack McCann:
Well, we had operated on four Albanian children who were sent to us by a charity called the *Children First Foundation*.
The doctor involved — who was working with me at the time — was an intern named Jude McSherry. He was over in Albania and he found a young child with

severe burns — 40% burns — she was only four years of age.

She had been four months in hospital and was getting worse. She was really at the end. So he decided to see if we could bring her here, to Galway.

Back then it was relatively easy to get a young child like this admitted to the hospital. We took her in, and she was brought over by Michael Allen — who has since been working with us as an administrator. He was working in Albania at the time with the credit unions.

Over the next three and a half to four months, we operated on her almost 40 times — and she returned home fully healed. She has grown up to be a fine young girl now.

So that was the start.

Then, we began operating on other young children with severe hand deformities — some from burns, and some from congenital malformations…

Jack McCann:
We knew that we would have to operate on these children again — to provide further release of contractures — so we decided that we should go over and see if we could treat them in Albania.

That was when we made our first visit. We met with the local professors, the hospital authorities, and the medical directors, and together we established a partnership. We have been going there ever since.

Since 2005, we have undertaken many medical missions — twice a year — each lasting about one week. The very first mission actually lasted two weeks, and I think we were live on your show at that time while we were working there.

Over the past eight years, we have seen more than 1,200 patients, and we have operated on over 400 of them — some of the surgeries lasting many hours.

At the present time, we are introducing microsurgery at the Mother Teresa Hospital in

Tirana. We are setting up a laboratory there where we can train young surgeons in microsurgical techniques, enabling them to continue this work in their own units.

Interviewer:
Ambassador, it must be great to hear a story like this.

Ambassador Mal Berisha:
Well, I would like to take this opportunity to thank Dr. Jack and the entire team who work with him — helping Albanians in desperate need of surgeries that the medical system in Albania, unfortunately, cannot yet provide at a professional level.

They have done a great, great job. There are a significant number of people who have received their assistance — through surgeries and even treatment here in Ireland.

Last night, Dr. Jack and I visited one of those patients who is currently here in Galway, staying in an apartment. And truly — only people with big hearts, like Dr. Jack and his colleagues, could do what they have done.

This young man has no financial support back home in Tirana. He was desperate, and his parents were extremely worried about his health condition — yet he is receiving medical care here. The surgery he underwent was one that requires the highest level of professionalism.

So, this is what they have done — and we are very, very grateful.

And I would like to add that their work has not been limited only to Albania. Later on, when Kosovo became an independent state, they expanded their activity there as well.

Interviewer:
Alright, gentlemen, thank you both for joining us today.

Jack — keep up the good work. Really — keep up the good work. You're a great guy.

Ambassador, thank you for joining us, and enjoy your stay in Galway.
What time is the exhibition opening tonight in the Galway Education Centre?

Ambassador Mal Berisha:
At 5:00 PM — and I am very much looking forward to being there with our Irish friends, and with all the intellectuals who are interested in learning more about my country.

Interviewer:
We are delighted to have you — and you are very, very welcome to the West of Ireland.

INTERVISTË ME AMBASADORIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË MBRETËRINË E BASHKUAR DHE REPUBLIKËN E IRLANDËS, SH.T.Z. MAL BERISHA, DHËNË PËR RADIO GALWAY, IRLANDË

Mirëmëngjes!
Zotërinjtë e Channel 2 janë sot përballë meje sepse Ambasadori i Shqipërisë po zhvillon një vizitë të shpejtë në Perëndim të Irlandës. Ai tashmë është takuar me Kryetarin e Bashkisë në orën 10:00 dhe më vonë do të vizitojë Universitetin e Galway (UCG) për t'u takuar me Rektorin, si dhe për të marrë pjesë në hapjen e një ekspozite në galerinë e Qendrës Arsimore.

Quhet **Mal Berisha** — shpresoj ta shqipta të drejtë. Si jeni sot? Faleminderit që jeni me ne.

Mal Berisha: Faleminderit për ftesën dhe për këtë mundësi që më dhatë.

Jeni shumë i mirëpritur.
Dhe bashkë me ne është edhe një mik i yni i mirë — **Jack McCann**, nga organizata *Irish Friends of Albania*.

Jack, mirëmëngjes!

Jack McCann: Mirëmëngjes, Keith. Faleminderit që na keni ftuar sot.

Ambasador, mund të na tregoni pak për vendin tuaj, Shqipërinë?
Ne dimë se kemi lidhje të forta me të, por si është jeta në Shqipëri sot?

Mal Berisha: Shqipëria është një vend i vogël, i vendosur në pjesën perëndimore të Ballkanit, përballë Italisë, në të dy anët e Adriatikut. Ka rreth 3 milion banorë. Është një vend me histori të gjatë e të pasur — nga paraardhësit tanë ilirë, përmes Perandorisë Romake, Bizantine dhe më pas Osmane — një epokë pas tjetrës, deri në përfundimin e sundimit osman në vitin 1912.

Ne u bëmë shtet i pavarur 100 vjet më parë, dhe për vetëm pak ditë — më 28 nëntor — do të festojmë 100-vjetorin e Pavarësisë.

Sonte, falë vullnetit të mirë dhe mbështetjes së *Irish Friends of Albania*, Kryetarit të Bashkisë dhe shumë miqve të tjerë këtu, do të hapim një ekspozitë fotografike kushtuar 100 vjetëve të Pavarësisë dhe ekzistencës së shtetit shqiptar.

Pyetje: A është e vështirë jeta për disa njerëz në Shqipëri?

Mal Berisha: Po, për shumë njerëz është ende e vështirë, sepse në vitin 1944 — pas përfundimit të Luftës së Dytë Botërore — Shqipëria, për fat të keq, u fut me forcë në bllokun lindor…

Mal Berisha:
Pra, njerëzit vuajtën deri në vitin 1990 nën një regjim komunist shumë të ashpër. Pas kësaj, Shqipëria ndoqi rrugën e demokracisë dhe të ekonomisë së tregut të lirë — por ky transformim nuk erdhi pa dhimbje.

Shumë njerëz në Shqipëri sot po ia dalin mirë ekonomikisht, por të tjerë ende përballen me vështirësi ekonomike. Një pjesë e konsiderueshme e popullsisë ka emigruar. Edhe këtu në Galway dhe në të gjithë Irlandën ka shqiptarë që kanë ardhur dhe janë sistemuar shumë mirë.

Për këtë jemi jashtëzakonisht mirënjohës — jo vetëm për mbështetjen e qeverisë irlandeze, por

edhe për bujarinë dhe dhembshurinë e njerëzve të thjeshtë irlandezë.

Intervistuesi:
Pra, në mënyrë efektive, që nga 1990 keni arritur të ushtroni pavarësinë tuaj të vërtetë?

Mal Berisha:
Në fakt, ne e nisëm ushtrimin e pavarësisë sonë që në vitin 1912. Por me kalimin e kohës, përballëm sfida të mëdha, njëra pas tjetrës.

Në vitet 1913–1914, ndodhën Luftërat Ballkanike, ku shtetet fqinje luftuan për territoret e lëna pas nga largimi i Perandorisë Osmane.

Më pas, në vitin 1914, u themelua një monarki kushtetuese nën Princ Vidin, e mbështetur nga fuqitë kryesore evropiane.

Në vitin 1925, hymë në një periudhë të re mbretërore, e cila zgjati deri në vitin 1939, kur Shqipëria u pushtua nga Italia — dhe pastaj, në 1943, nga Gjermania.

Pra, gjatë kësaj periudhe — e veçanërisht që nga viti 1944 e më pas — Shqipëria përjetoi një regjim komunist shumë të ashpër.

Mal Berisha:
Në vitin 1990 filluam tranzicionin drejt një sistemi demokratik — me zgjedhje pluraliste, ekonomi tregu të lirë, liri shprehjeje, e kështu me radhë. Kanë kaluar vetëm 23 vjet. Kemi bërë një rrugë shumë të gjatë në një kohë relativisht të shkurtër.

Kushdo që ka vizituar Shqipërinë në vitin 1990 dhe e viziton sërish sot, mezi do ta njohë vendin. Ka ndryshuar në mënyrë dramatike — me infrastrukturë të re, ndërtesa të reja — kombi ka përparuar jashtëzakonisht shumë.

Shqipëria tani është anëtare e NATO-s. Shqiptarët mund të udhëtojnë lirisht në të gjitha vendet evropiane që zbatojnë sistemin e vizave Shengen. Pra, njerëzit janë të lirë të lëvizin dhe të udhëtojnë.

Ka pasur arritje të jashtëzakonshme, por ende ka shumë për të bërë. Trashëgimia e regjimit komunist është ende prezente — ndonjëherë në mentalitetin

e njerëzve që ende besojnë se qeveria duhet të jetë përgjegjëse për gjithçka. Dhe ka gjithashtu disa nostalgjikë që mendojnë se jeta ishte më e mirë gjatë asaj periudhe…

Intervistuesi:
Jack, kur shkove për herë të parë në Shqipëri me *Irish Friends of Albania*?

Jack McCann:
Ne shkuam për herë të parë në dhjetor të vitit 2004 — në një mision vlerësues.

Intervistuesi:
Pse zgjodhët pikërisht Shqipërinë atëherë?

Jack McCann:
Epo, ne kishim operuar katër fëmijë shqiptarë të cilët na u dërguan nga një organizatë bamirëse e quajtur *Children First Foundation*.
Mjeku i përfshirë — i cili punonte me mua në atë kohë — ishte një intern me emrin Jude McSherry. Ai ndodhej në Shqipëri dhe gjeti një vajzë të vogël me

djegie shumë të rënda — 40% të trupit — ajo ishte vetëm katër vjeç.

Ajo kishte qenë katër muaj në spital dhe gjendja po i përkeqësohej. Ishte vërtet në grahmat e fundit. Kështu që ai vendosi të shohë nëse mund ta sillnim këtu, në Galway.

Në atë kohë ishte relativisht e lehtë të pranohej në spital një fëmijë i vogël me sëmundje të rënda. Ne e morëm dhe ajo u soll këtu nga Michael Allen — i cili që atëherë ka punuar me ne si administrator. Ai punonte në Shqipëri në atë kohë me Unionet e Kreditit.

Gjatë tre muajve e gjysmë deri në katër muaj që pasuan, e operuam pothuajse 40 herë — dhe ajo u kthye në shtëpi plotësisht e shëruar. Sot ajo është rritur dhe është një vajzë shumë e mirë.

Kjo ishte fillesa.

Më pas, filluam të operonim edhe fëmijë të tjerë me deformime të rënda të duarve — disa si pasojë e djegieve, e disa të lindura…

Jack McCann:

Ne e dinim që do të duhej të operonim sërish këta fëmijë — për t'u siguruar një lirimin më të plotë të kontrakturave — ndaj vendosëm të shkonim atje për të parë nëse mund t'i trajtonim në Shqipëri.

Në atë kohë bëmë vizitën tonë të parë. Takonim profesorët vendas, autoritetet spitalore dhe drejtorët mjekësorë, dhe së bashku krijuam një partneritet. Prej asaj kohe kemi vijuar të shkojmë rregullisht.

Që nga viti 2005, kemi kryer shumë misione mjekësore — dy herë në vit — secili që zgjat rreth një javë. Misioni i parë në fakt zgjati dy javë, dhe kujtoj që ishim drejtpërdrejt në emisionin tuaj në atë kohë, ndërsa punonim atje.

Gjatë këtyre tetë viteve, kemi vizituar mbi 1200 pacientë dhe kemi operuar mbi 400 prej tyre — disa nga operacionet kanë zgjatur me orë të tëra.

Aktualisht, ne po prezantojmë kirurgjinë mikroskopike në Spitalin “Nënë Tereza” në Tiranë. Po ngremë një laborator ku mund të trajnojmë mjekët e rinj në teknikat e mikrokirurgjisë, që ata të mund ta vazhdojnë këtë punë më pas në repartet e tyre.

Intervistuesi:
Zoti Ambasador, duhet të jetë shumë e këndshme të dëgjosh një histori të tillë.

Ambasador Mal Berisha:
Dëshiroj të përfitoj nga ky moment për të falënderuar Dr. Jack dhe gjithë ekipin që punon me të — duke ndihmuar shqiptarë në gjendje dëshpëruese që kanë nevojë për ndërhyrje kirurgjikale, të cilat sistemi shëndetësor në Shqipëri fatkeqësisht ende nuk mund t’i ofrojë në nivelin e duhur profesional.

Ata kanë bërë një punë të shkëlqyer, të shkëlqyer. Ka një numër të madh njerëzish që kanë përfituar nga ndihma e tyre — përmes operacioneve dhe madje edhe trajtimeve këtu në Irlandë.

Mbrëmë, Dr. Jack dhe unë vizituam njërin prej këtyre pacientëve që aktualisht ndodhet këtu në Galway, i sistemuar në një apartament. Dhe me të vërtetë — vetëm njerëzit me zemër të madhe, si Dr. Jack dhe kolegët e tij, mund të bëjnë atë që ata kanë bërë.

Ky i ri nuk ka asnjë mbështetje financiare në shtëpinë e tij në Tiranë. Ai ishte në gjendje të dëshpëruar, dhe prindërit e tij ishin shumë të shqetësuar për shëndetin e tij — por ja që po merr trajtim mjekësor këtu. Operacioni që ai kreu ishte një ndërhyrje që kërkon nivelin më të lartë të profesionalizmit.

Prandaj, kjo është ajo që ata kanë bërë — dhe ne jemi jashtëzakonisht mirënjohës.

Dhe dua të shtoj se puna e tyre nuk është kufizuar vetëm në Shqipëri. Më vonë, kur Kosova u bë shtet i pavarur, ata e zgjeruan aktivitetin e tyre edhe atje.

Intervistuesi:
Mirë pra, zotërinj, faleminderit të dyve që u bashkuat me ne sot.

Jack — vazhdo kështu me punën e mirë. Me të vërtetë — vazhdo me punën e mirë. Je një njeri i mrekullueshëm.

Zoti Ambasador, faleminderit që ishit me ne dhe ju urojmë ta shijoni qëndrimin në Galway.
Në ç'orë hapet ekspozita sonte në Qendrën Arsimore të Galway-t?

Ambasador Mal Berisha:
Në orën 17:00 — dhe mezi pres të jem atje, së bashku me miqtë tanë irlandezë dhe intelektualët që janë të interesuar të mësojnë më shumë për vendin tim.

Intervistuesi:

Jemi shumë të lumtur që ju kemi këtu — dhe jeni shumë, shumë i mirëpritur në Perëndimin e Irlandës.